

คำวินิจฉัยอุทธรณ์

ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่ ๑๕ /๒๕๖๒

เรื่อง ความเห็นเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครอง
กรณีร้านอาหารของบริษัท [REDACTED]

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๒/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ออกคำสั่งปรับบริษัท [REDACTED]

กรณีร้านอาหาร โดยคิดค่าปรับเป็น

รายวันในอัตราวันละ ๕๐๐ บาท (ห้าร้อยบาทถ้วน) ตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่งทางปกครอง จนถึงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่บริษัท [REDACTED]

ได้รับแจ้งคำสั่ง

ทางปกครอง แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นห้าร้อยบาทถ้วน) และปรับตั้งแต่วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่บริษัท [REDACTED]

ได้รับแจ้งคำสั่งปรับดังกล่าวต่อไปทุกวัน จนถึง

วันที่บริษัท [REDACTED] ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบว่าบริษัท [REDACTED] มีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งปรับ

โดยคำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนุนสื่อระบุข้ออุทธรณ์ข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงยืนต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ทำคำสั่งภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่บริษัท [REDACTED]

ได้ทราบคำสั่งปรับทาง

ปกครอง

ต่อบริษัท [REDACTED] ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒ ขออุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครองดังกล่าว โดยอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองได้รับคำอุทธรณ์และพิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ จึงเสนอเรื่องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๘ พิจารณาอุทธรณ์ของ บริษัท [REDACTED] ต่อไป

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้รับมอบอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของ บริษัท [REDACTED]

ผู้อุทธรณ์ ประกอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้วมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คำอุทธรณ์ของบริษัท [REDACTED]

รับไว้พิจารณาได้หรือไม่

ประเด็นนี้เห็นว่า เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้แจ้งคำสั่งปรับทางปกครอง พร้อมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครอง ตามหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ๐๓๐๒/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ซึ่งจากการตรวจสอบพบว่า บริษัท [REDACTED]

ได้รับคำสั่งปรับทางปกครอง เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม

๒๕๖๒ และบริษัท [REDACTED] สามารถใช้สิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ภายในวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามนัยมาตรา ๔๕ ประกอบกับมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๘ ด้วยเหตุนี้ การที่บริษัท [REDACTED]

ได้ยื่น

อุทธรณ์โดยวิธีการส่งไปรษณีย์ลงทะเบียน (EMS) เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒ จึงเป็นการยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนด

ระยะเวลาอุทธรณ์คำสั่งตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และบริษัท
คำสั่งปรับทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิช ซึ่งเป็นผู้แทนของเจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหาร ถือเป็น
ผู้เสียหายอุทธรณ์ คำอุทธรณ์จึงรับไว้พิจารณาได้

เป็นคู่กรณีที่อยู่ภายใต้บังคับของ

ประเด็นที่สอง บริษัท อุทธรณ์ว่า “ร้านอาหารของบริษัทฯ มีการ
นำบัดน้ำเสียภายในพื้นที่ของตน และมีได้ปล่อยน้ำเสียออกสู่สาธารณะแต่อย่างใด” นั้น

ประเด็นนี้เห็นว่า การตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิช เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๑

ผู้จัดการร้านอาหาร ซึ่งเป็นผู้แทนของเจ้าของหรือผู้ครอบครองร้านอาหารเป็นผู้นำ
ตรวจสอบ แจ้งว่า ร้านอาหารมีการระบายน้ำทิ้งออกสู่ภายนอกบริเวณด้านหลังร้านอาหารซึ่งเป็นลำระบายน้ำที่ต้องออกสู่
จำนวน ๑ จุด เจ้าพนักงานควบคุมมลพิชผู้ตรวจสอบ จึงได้เก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจากปลายท่อระบายน้ำทิ้งออกสู่
ภายนอกบริเวณดังกล่าวไปตรวจวิเคราะห์ ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิชผู้ตรวจสอบได้พิจารณาแล้วเห็นว่า น้ำทิ้ง
จากจุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งดังกล่าวถือเป็นตัวแทนน้ำทิ้งของร้านอาหาร และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิชผู้ตรวจสอบ
ได้บันทึกข้อเท็จจริงดังกล่าวไว้ในแบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิชและแบบบันทึกการตรวจสอบ
แหล่งกำเนิดมลพิชประเภทภัตตาคารหรือร้านอาหาร โดย ได้ลงลายมือชื่อรับทราบข้อเท็จจริง
ดังกล่าวไว้ด้วยแล้ว และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ได้โดยแบ่งข้อเท็จจริงดังกล่าวแต่อย่างใด ประกอบ
กับเจ้าพนักงานควบคุมมลพิชได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากภาพถ่ายดาวเทียมแสดงแปลงที่ดินตาม
ฐานข้อมูลของกรมที่ดินเปรียบเทียบกับโฉนดที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งของร้านอาหาร พบว่า จุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งดังกล่าว
อยู่นอกเขตที่ตั้งของร้านอาหาร แสดงให้เห็นว่าปลายท่อระบายน้ำทิ้งตั้งอยู่ในตำแหน่งที่ปล่อยน้ำทิ้งออกสู่สาธารณะ
ดังนั้น คำขออุทธรณ์ของบริษัทฯ ในประเด็นนี้จึงไม่อาจรับฟังได้

ประเด็นที่สาม บริษัท อุทธรณ์ว่า “บริษัทฯ ได้จัดการแก้ไขปรับปรุง

ระบบนำบัดน้ำเสียของร้านอาหารตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิช และมีได้เพิกเฉยต่อคำสั่งดังกล่าว
แต่อย่างใด” และ “ขอเพิกถอนคำสั่งปรับทางปกครอง” นั้น

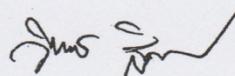
ประเด็นนี้เห็นว่า การที่จะถือว่าบริษัทฯ ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิช
ก็ต่อเมื่อบริษัทฯ ได้จัดการแก้ไข เปเลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบนำบัดน้ำเสียของร้านอาหารให้มี
ประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำบัดน้ำเสียให้ทุกพารามิเตอร์มีค่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้
โดยตลอด แต่จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น ปรากฏว่าภายนอกบริเวณด้านหลังร้านอาหารที่เจ้าพนักงาน
ควบคุมมลพิชได้พิจารณาอนุญาตให้ขยายระยะเวลาในการแก้ไขปรับปรุงระบบนำบัดน้ำเสียฯ ออกไป ๖๗ วัน นับตั้งแต่วันที่
๑๐ เมษายน ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่งทางปกครอง จนถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๑
ต่อมาทางนิติบุคคลฯ ได้ร้องขอให้ขยายระยะเวลาในการแก้ไขปรับปรุงระบบนำบัดน้ำเสียฯ เพิ่มเติมจากการขอขยาย
ระยะเวลาครั้งแรก ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิชได้อนุญาตให้ขยายระยะเวลาในการแก้ไขปรับปรุงระบบนำบัดน้ำเสียฯ
ออกไปเป็นเวลา ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดขยายระยะเวลา
คำสั่งเดิม จนถึงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑ รวมขยายระยะเวลาทั้งหมด ๑๒๗ วัน ถือเป็นระยะเวลาที่เหมาะสม
และพอสมควรแล้วที่ระบบนำบัดน้ำเสียจะสามารถนำบัดน้ำเสียให้น้ำเสียนั้นไม่มีค่าเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่
กำหนด และเมื่อครบกำหนดคำสั่งทางปกครองที่ได้ขยายระยะเวลาออกไปแล้วนั้น เจ้าพนักงานควบคุมมลพิช
จึงได้ติดตามตรวจสอบและได้เก็บตัวอย่างน้ำทิ้งไปตรวจวิเคราะห์ พบว่า น้ำทิ้งจากปลายท่อระบายน้ำทิ้งออกสู่
ภายนอก มีค่าบีโอดี เท่ากับ ๑๖๖ มิลลิกรัมต่อลิตร ค่าสารแขวนลอย เท่ากับ ๖๕ มิลลิกรัมต่อลิตร และค่าน้ำมัน
และไขมัน เท่ากับ ๒๒ มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งมีค่าเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้แสดงให้เห็นว่า
บริษัทฯ ยังไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิชให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่
กำหนดไว้ได้ ดังนั้น คำขออุทธรณ์ของบริษัทฯ ในประเด็นนี้จึงไม่สามารถรับฟังได้

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น พิจารณาแล้วเห็นพ้องกับความเห็นของอธิบดีกรมควบคุมมลพิช
ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิช ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
ที่มีความเห็นให้ยกอุทธรณ์ของ บริษัท [REDACTED]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวีปภูบติราชการทางปกครอง
พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบข้อ ๒ (๑๔) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
วีปภูบติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาล
ปกครองที่มีเขตอำนาจ หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองที่มีเขตอำนาจ ภายใน ๘๐ วัน นับแต่
วันที่ได้รับแจ้งหรือทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์

วินิจฉัย ณ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายวิจารย์ สินนาถยา)

ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม